

Η Μορτίνα δεν είχε επισκεφθεί ποτέ την Αριστοκρατική Έπαυλη, αλλά η προοπτική να ζαναδεί τον Διλβέρτο δεν την ενθουσίαζε. Δεν είχε όμως αντίρρηση για αυτές τις μίνι διακοπές.

Είχε να κάνει διακοπές πόσο... τουλάχιστον τριάντα χρόνια;

Τρεις μέρες μετά,
το ξημέρωμα ενός παγωμένου καλοκαιρινού
πρωινού, ήταν έτοιμοι για το ταξίδι.

Η παιδάριαν
άμοφα γυφείο
τον παππού γυφίτρο
τότσι καλύτερο
για τη συντηρήση
των ρουτίων της θείας!)

Η Μορτίνα, η θεία Εκλιπούσα, ο θείος Όλεθρος
και ο ποντικούλης Κλαύδιος αναχώρησαν όλοι μαζί
για την περιοχή των λιμνών.

Ο Μύθος οδηγούσε το μαύρο παμπάλαιο φορτηγάκι.

Ο θείος μουρμούριζε επειδή ήθελε να ξεκινήσουν νύχτα,
αλλά η θεία επέμεινε να κάνει αυτό που έκανε πάντα:

«Ζεκινάμε την αυγή, ακόμα και νεκροί!»

Σκούρα τζάμια
γιατί ο Μύθος
δεν θέλει να τον
εξέπουν ασέβη

και βαμμένα ζανιά
για να μην τρομάζουν
τα παιδιά